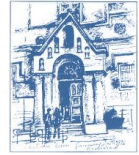

„A nyelv az legyen, aminek lennie illik: bív, kész és tetsző magyarázója mindannak,
amit a lélek gondol és érez.”

(Kazinczy Ferenc)

MIKES KELEMEN MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM TANTÁRGYVERSENY

Ady Endre Elméleti Líceum, Nagyvárad, 2019. április 24–26., országos szakasz

11. osztály

A tételek kidolgozására szánt idő 3 óra

I. TÉTEL

45 pont

Az alábbi három költeményből kiindulva írjon értekezést *Szerelmkép a romantikus lírában* címmel! Értekezésében térjen ki a szerelem változataira, valamint a lírai beszéd és a képpalkotás sajátosságaira!

Percy Bysshe Shelley:
A szerelem filozófiája

*Forrás folyóba ömlik,
folyó az óceánba;
az egeknek folyton özönlik
vegyülő subogása;
magány sehol; isteni jel
s rend, hogy minden tünemény
keveredjék valamivel –
Mért ne veled én?*

*A hegy csókolva tör égbe,
habot hab ölel, szorít, átfog;
egymást ringatva, becézve
hajlonganak a virágok;
a földet a nap sugara,
a hold a tengereket:
minden csókol... – S te soha
engemet?*

(Szabó Lőrinc fordítása)

Petőfi Sándor: Száz alakba...

*Száz alakba öltözik szerelmem,
Száz alakban képzel tégedet.
Majd szívet vagy s vívó szenvedélyem
Mint szilaj folyam fut körüléd.*

*Máskor ismét, édes kedvesem, hogy
Szentegyház vagy, én azt gondolom,
És szerelmem mint repkény buzódik
Fölfelé a szentegyház-falon.*

*Néha gazdag útas vagy s szerelmem
Mint az útonálló megrohan,
Néha meg mint jámbor alamizsnás
Lép elédbe alázatosan.*

*Majd a Kárpát vagy, s én ott a felhő,
S mennydörgéssel ostromlom szíved.
Majd meg rózsalomb vagy, s én körüléd
Csalogányként zengek éneket.*

*Im, szerelmem ekkép változik, de
Soha meg nem szűnik, mindig él,
S nem gyöngül, ha néha szelidebb is...
Gyakran csendes a folyó, de mély!*

„A nyelv az legyen, aminek lennie illik: hív, kész és tetsző magyarázója mindannak,
amit a lélek gondol és érez.”

(Kazinczy Ferenc)

Vajda János: *Gina emléke* (XV.)

*Mint az erdő napsugártól,
Én szemedtől meggyuladtam;
És elégek, mint az erdő,
Melynek lángja oltthatatlan.*

*Láttatok már erdőt égni?
Oh ez igen ritka látvány.
Szikrafényes füstje föl száll,
Magasan, mint a szivárvány;*

*És a fojtó füstborúban
Ezer a sikoltás, a jaj.
Fészke fölött vijjog, rí a
Kétségbeesett madárraj.*

*Oda minden, oda minden!
Annyi boldogság reménye.
Maga a nap sirathatná,
Mennyi kárt tesz örök fénye...*

*Abol egykor a vidámság
Édes épret szedett volna,
Kérlelhetlen mérgű tűzláng
Legel a gyepen ropogva...*

*Erdő, erdő! nem marad-e
Égett fádnek egy zöld ága,
Hol egy madár eldalolja:
Átkozott a nap sugára!*

*Átkozott a romboló láng,
Mely nem úgy hervaszt el kéjben,
Együtt élve, ott elhalva
Virágaid mézkegyhében.*

*S minden önző és hiú fény,
Mely nem érez, mégis éget,
Nem érez, hogy ragyoghasson;
Legyen átkozott tevéled!*

*Erdő, erdő! fiatal, szép
Égő erdő, hamvadozó!
Hozzád én szívem, szerelmem
Be hasonló, be hasonló!...*

II. TÉTEL

45 pont

Kikkel találkozna Csongor a hármás út vidékén a 21. században? Írja át Csongor mindkét találkozását és beszélgetését a három vándorral, figyelembe véve az eredeti mű értékszémleletét, a szereplők viszonyrendszerét!

Megjelenés: 10 pont

Összesen: 100 pont